

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIII Nr. 9871 Simbătă 18 mai 1974 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- Fiecare porțiune de teren trebuie cultivată. Adevăratul gospodar socotește: De aici un ar, de colo altul — și hectarele se adună... ● „Școala utilității cetățenești” începe din anii de școală
- Folosirea rațională a hîrtiei — o cerință imperioasă ● Rubricile noastre: Faptul divers; Sport; Din țările socialiste; De pretutindeni

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la Consfătuirea cu activul de partid și de stat din domeniul comerțului exterior și cooperării economice internaționale

„Este necesar să se înțeleagă clar de către fiecare cetățean, de către toți oamenii muncii, de întregul popor că realizarea cu succes a planului cincinal, dezvoltarea economiei naționale în ritm intens, deci și creșterea bunăstării materiale și spirituale a națiunii noastre socialiste sînt nemijlocit legate de extinderea și diversificarea schimburilor economice, a cooperării în producție”.

Stimați tovarăși,
Consfătuirea activului de bază din domeniul comerțului exterior se înscrie în preocuparea conducerii partidului și statului de perfecționare continuă a activității din toate sectoarele vieții economico-sociale. Doresc să adresez, în numele conducerii partidului și statului, precum și al meu personal, tuturor participanților la această consfătuire, tuturor lucrătorilor din domeniul comerțului exterior un salut călduros și cele mai bune urări. (Aplauze puternice).

Ușind la scurt timp după consfătuirea cu activul și cadrele de conducere din ministere și celelalte organe centrale, această reuniune subliniază, încă o dată, importanța și atenția pe care le acordăm relațiilor economice internaționale, comerțului exterior, îmbunătățirii activității întreprinderilor și unităților chemate să asigure înlăturarea în bune condiții a poluării noastre în acest domeniu. Această consfătuire a fost necesară pentru asigurarea mai temeinică a activității desfășurate pînă acum în domeniul comerțului exterior, a felului cum au fost transpuse în viață prevederile legii adoptate acum trei ani și măsurile de reorganizare a comerțului exterior, precum și pentru a vedea ce rezultate pozitive s-au obținut, ce lipsuri s-au manifestat și ce trebuie să facem pentru îmbunătățirea activității viitoare în acest sector de o deosebită importanță pentru întreaga noastră economie națională.

Este adevărat, în ultimii ani activitatea de comerț exterior a cunoscut o puternică dezvoltare și diversificare. Volumul comerțului exterior a fost în 1973 cu 57,4 la sută mai mare decît în 1970. S-au produs schimbări profunde în structura comerțului exterior, în

deosebi a exportului, care constau, în primul rînd, în creșterea puternică a ponderii produselor industriale — din care construcțiile de mașini reprezintă aproape 29 la sută. Comparativ cu anii din urmă, această creștere s-a realizat într-un ritm destul de înalt, influențînd puternic asupra diversificării comerțului exterior, asupra promovării noilor forme de relații internaționale ale României.

De asemenea, îndeosebi în ultimii trei ani, cooperarea în producție — formă nouă în relațiile economice internaționale — a început să ocupe un loc tot mai important în raporturile cu alte țări, deși trebuie să spunem deschis că în această direcție sîntem încă de abia la început, că ceea ce am realizat pînă acum nu ne poate satisfice.

Paralel cu dezvoltarea exportului, cu diversificarea sa, a cunoscut o creștere continuă importul de diverse produse, îndeosebi de materii prime de bază și de mașini și utilaje. De altfel, trebuie menționat că ponderea importului de mașini și utilaje este prea ridicată, și aceasta creează o serie de greutăți în asigurarea dezvoltării corespunzătoare și în ritm intens a activității noastre economice.

noastre economice internaționale, în totalul schimburilor României, țările socialiste dețin o pondere de circa 50 la sută. Dintre acestea, țările din C.A.E.R. reprezintă circa 43 la sută, pe primul loc în relațiile economice ale României situîndu-se Uniunea Sovietică, cu circa 21 la sută din totalul comerțului nostru extern. Doresc să menționez și în acest cadru rolul important pe care îl au relațiile economice cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări din C.A.E.R. care — așa după cum arată și cifrele — ocupă un loc important în comerțul nostru exterior, contribuind în mod substanțial la dezvoltarea economiei noastre naționale. Noi am apreciat și apreciem în mod deosebit rolul C.A.E.R.-ului ca organism de colaborare egală între țări socialiste, chemat să asigure progresul mai rapid al tuturor statelor membre, deci și al României. De asemenea, o importanță crescută au schimburile economice cu celelalte țări socialiste, schimburi a căror pondere este de circa 7 la sută în totalul relațiilor noastre economice internaționale. Din acestea, schimburile economice cu Republica Populară Chineză reprezintă circa 4 la sută, cunoscînd o dezvoltare rapidă în ultimii ani. Relațiile economice cu statele socialiste au o însemnătate deosebită pentru dezvoltarea țării noastre ca și a acestor țări.

În aceeași perioadă au crescut continuu relațiile României cu țările capitaliste dezvoltate. Ponderea acestor relații în totalul schimburilor economice ale țării este de circa 41 la sută, aici înscrîndu-se, după cum am menționat, și relațiile economice ale României cu țările în curs de dezvoltare, și realizările în valută liberă de pe celelalte piețe. În mod deosebit trebuie menționat că în cadrul acestor relații un loc important îl ocupă importul de mașini și utilaje; practic, el formează cea mai mare parte a importurilor din aceste țări. Pe primul loc se află relațiile economice cu Republica Federală Germania, care reprezintă circa 10 la sută. Această țară ocupă locul al doilea în totalul relațiilor economice internaționale ale României, după Uniunea Sovietică.

Dezvoltarea largă a relațiilor economice internaționale din ultimii ani demonstrează intensificarea participării țării noastre la schimbul de valori materiale pe plan mondial, la diviziunea internațională a muncii. Succesele obținute în dezvoltarea relațiilor economice ale României au fost posibile, în primul rînd, datorită creșterii în ritm intens a economiei naționale. Ca rezultat al dezvoltă-

rii intense a industriei și a celorlalte ramuri economice, am putut asigura astfel extinderea exporturilor într-un număr mare de țări, cit și realizarea importurilor necesare înlăturării programului de creștere a economiei noastre naționale. Este semnificativ, de asemenea, faptul că comerțul exterior și cooperarea în producție cu alte țări au o pondere importantă în ansamblul economiei românești, reprezentînd circa 30 la sută din volumul total al producției.

Rezultatele obținute în cei trei ani ai cincinalului — 1971—1973 — sînt concludente pentru dinamismul economiei noastre. După cum se cunoaște, în 1973 producția industrială a crescut, față de 1970, cu aproape 44 la sută, iar pe primele patru luni ale acestui an ritmul de creștere este de circa 15 la sută. Aceasta arată că se înlătură cu succes programul elaborat de Congresul al X-lea al partidului și de Conferința Națională, prevederile planului cincinal, precum și angajamentele oamenilor muncii de a îndeplini cincinalul înainte de termen.

Extinderea și diversificarea comerțului nostru exterior sînt nemijlocit legate de dezvoltarea în ritm înalt a industriei și agriculturii, a celorlalte ramuri economice, de înlăturarea neabătută de către oamenii muncii a politicii elaborate de Congresul al X-lea al partidului. Totodată, este necesar să se înțeleagă clar de către fiecare cetățean, de către toți oamenii muncii, de întregul popor că realizarea cu succes a planului cincinal, dezvoltarea economiei naționale în ritm intens, deci și creșterea bunăstării materiale și spirituale a națiunii noastre socialiste sînt nemijlocit legate de extinderea și diversificarea schimburilor economice, a cooperării în producție.

(Continuare în pag. a II-a)

Județele țării în marea întrecere socialistă INIȚIATIVELE MUNCITOREȘTI DAU ROADE BOGATE

În primele patru luni, în industria județului s-au produs suplimentar 5 400 tone levi din oțel fără sudură, aproape 7 000 tone ciment, 282 tone hîrtie, 50 tone acid sulfuric, 91 tone acid adipic ș.a. Asemenea realizări au la bază preocupările stăruitoare ale colectivelor din întreprinderi pentru utilizarea judicioasă a capacităților de producție și a timpului de lucru, creșterea randamentelor utilajelor și instalațiilor, gospodărirea cu grijă a materiilor prime și materialelor, atingerrea înainte de termen a parametrilor proiectați la noile obiective. Deși aparent diferite, datorită realităților concrete din fiecare unitate, asemenea preocupări centrale au un numitor comun, în contextul întrecerii socialiste: stimularea și afirmarea puternică a inițiativei și spiritului gospodăresc ale fiecărui colectiv în vederea creșterii producției și eficienței economice.

Care sînt „faptele de ultimă oră” ale acestor angajări plene pentru mai mult, mai bine, mai eficient? La comitetul județean de partid sîntem înformăm că numai siderurgii din Roman, cimentării din Biczaz și constructorii de mașini din Piatra Neamț au realizat pe primele patru luni ale acestui an producția globală industrială în valoare de 24 milioane lei. Iată mai concret despre ce este vorba. Colectivul „Întreprinderea de mașini” din Roman, care și-a înscris numele între fruntașii pe țară în întrecerea socialistă pe 1973, a asimilat, cu bune rezultate, primele burse de la anul, în cadrul aliat pentru forajul la mare adîncime. Măștrii Gheorghe Apostole și Perlele Varduca, muncitorii specialiști Grigore Lupeș și Dumitru Cițiva, director și șef de secție, au găsit o soluție proprie pentru realizarea tevi-

lor după normele prevăzute, iar acum își concentrează eforturile asupra însușirii noilor procedee de tras la rece și de tratament termic a tevilor. Încă un fapt semnificativ de la Roman: la întreprinderea mecanică, cu numai câteva zile în urmă au ieșit de pe banda de montaj primele strunguri carusel destinate exportului. Într-o altă parte a județului, la Biczaz, autorii valoroasei inițiative „Productivitate orară maximă, cu cheltuieli minime” au

colectiv de muncitori și specialiști, în frunte cu ing. Florin Burulana, a studiat posibilitățile reinerării în folosul producției a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei. Rezultatul: a fost proiectat și construit un sistem original de instalare mecanică a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei. Rezultatul: a fost proiectat și construit un sistem original de instalare mecanică a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei. Rezultatul: a fost proiectat și construit un sistem original de instalare mecanică a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei.

Producții suplimentare, economii, parametri calitativi atestă eficiența chemărilor la întrecere în județul Neamț

Înscris în bilanțul activității pe primele patru luni ale acestui an, produselor suplimentare de ciment suficientă pentru construirea a aproape 60 de apartamente convenționale. Măstrul Nicolae Boștan explică „secretul” acestui succes: reducerea perioadei de realizare cu 1—2 zile a tuturor agregatelor, fără a prejudicia calitatea, ceea ce a dus la o creștere a productivității cu 0,3—0,5 tone pe oră și moară; în același timp, consumul de energie electrică a fost redus cu un kilogram-oră pe fiecare tonă de ciment.

Pe platforma chimică de la Săvinești, premierele industriale ale anului 1974 sînt în lant. Instalațiile de fire tehnice și carolactană au fost conectate la circuitul producției, iar prima instalație românească pentru producerea fierului din rețon tip coș se află în prealabil în funcțiune. De asemenea, tot la Săvinești, timp de aproape cinci luni un

colectiv de muncitori și specialiști, în frunte cu ing. Florin Burulana, a studiat posibilitățile reinerării în folosul producției a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei. Rezultatul: a fost proiectat și construit un sistem original de instalare mecanică a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei. Rezultatul: a fost proiectat și construit un sistem original de instalare mecanică a gazelor reziduale provenite de la fabricarea acetilenei.

Din cronică acestei economisiri. Demersul este și hotărîrea colectivului întreprinderii de hîrtie „Comuna din Paris” din Piatra Neamț de a realiza prin autoutilitare aproape toate utilajele necesare punerii în funcțiune a unei noi instalații de hîrtie. Schițînd direcțiile spre care sînt concentrate acum energiile și capacitățile de muncă ale colectivului de oameni ai muncii din această parte a țării, tov. Aurel Musat, secretar al comitetului județean de partid, ne-a spus: „Bătălia pentru realizarea cincinalului înainte de termen continuă în fiecare întreprindere din județ. Și de acum înainte, organele și organizațiile de partid vor acționa hotărît pentru punerea operativă în valoare a tuturor rezorvelor de creștere a producției și a eficienței economice, preluînd și generalizînd experiențele și inițiativele valoroase. În aceste zile, pe primul plan al activității noastre se situează aplicarea tuturor măsurilor pentru punerea neîntîrziată în funcțiune a unor obiective prioritare, cum sînt prima instalație de fire tip cover de la Săvinești, unitatea „Azot IV”, noile secții de la Întreprinderea mecanică din Roman.

Ion MANEA
corespondentul
„Științei”

În județul Brăila O NOUĂ FERMĂ POMICOLĂ

BRĂILA (Correspondentul „Științei”, Valeriu Stoiu). — În această primăvară patrimoniul horticol al județului Brăila s-a îmbogățit cu o nouă mare lemă organizată în fermă pomicolă aparținînd întreprinderii de legume și fructe. La Căznuș, pe 158 ha au fost plantați peste 63 000 de coși, pierci, cireși, vișini, pruni etc. Fermă dispune de mijloacele mecanizate cunvenite: tractoare, discuri, mașini de siropid etc. Alături de noua livadă se află pe rod o mare plantărie de căpsuni cu o suprafață de 30 hectare.

Întreprinderea de utilaj chimic din Capitală: Un nou lot de produse la standul de probe

BUZĂUL INDUSTRIAL

În avans față de grafic

BUZĂU (Correspondentul „Științei”, Mihai Băzu). — După primele 4 luni din acest an, colectivul de muncă al grupului de sanuzerie pentru construcții industriale a muncitorului Buzău a raportat îndeplinirea planului de construcții-montaj în proporție de 115 la sută, ceea ce reprezintă 35,8 la sută din volumul de lucru cuprins în planul anual de producție. „Această

Se elaborează o nouă șarjă la Combinatul siderurgic din Hunedoara

Producții sporite de minereu aglomerat cu costuri reduse

DEVA (Correspondentul „Științei”, Sabina Ionescu). — În trecerea desfășurată la C. S. Hunedoara, în cinstea celei de-a XXX-a aniversări a eliberării patriei și a Congresului al XI-lea al partidului, colectivele din cele două fabrici de aglomerare a minereului de fier se situează în plutonul fruntăș. Prin depășirea ritmică a indicilor de utilizare a capacităților de producție, colectivele respective au fabricat suplimentar, de la început anulului și pînă în prezent, mai mult de 33 000 tone minereu de fier aglomerat, pe care l-au livrat furnizorilor. Meritul este faptul că, în pas cu sporirea producției, aglomeratorii au acționat energie și în direcția reducerii costurilor de producție. Astfel, prin diminuarea consumului planificat pe tonă de aglomerat produs cu 0,17 mc la gaz metan, 0,43 kWh la energie electrică și pe alte căi gospodărești, în sectorul aglomeratoare s-au înregistrat în acest an economii la prețul de cost în valoare de peste 2 milioane lei.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmasor din pag. 1)

Pentru rezultatele obţinute de noi ce muncesc, fără desosebire de naţionalitate, în înfăptuirea programului de dezvoltare a economiei noastre naţionale, doresc ca de la această tribună, să adresez în numele conducerii de partid şi de stat, precum şi al meu personal, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor cele mai calde felicitări! (Aplauze puternice).

La dezvoltarea şi diversificarea relaţiilor economice internaţionale s-au adus contribuţii activă lucrătorilor din întreprinderile şi organizaţiile de comerţ exterior care au acţionat pentru înfăptuirea în cel mai bune condiţii a sarcinilor trasate de partid şi guvern în acest domeniu. Pentru rezultatele bune obţinute pînă acum, doresc, de asemenea, să adresez lucrătorilor din acest important sector calde felicitări şi cele mai bune urări! (Aplauze puternice).

Stimaţi tovarăşi,

Succesele importante realizate în toate domeniile de activitate, inclusiv în comerţul exterior, ne dau, fără îndoială, dreptul să facem o apreciere pozitivă a muncii desfăşurate pînă acum. Aceasta nu trebuie însă să ne facă să uităm în munca noastră — inclusiv în cea de comerţ exterior pe care o analizăm astăzi — mai persistă o serie de lipsuri ce se repercează negativ asupra economiei, asupra valorificării în condiţii de eficienţă superioară a produselor româneşti.

Trebuie să spunem deschis că în toate ministerele, centralele şi întreprinderile economice se ocupă în mod corespunzător de asigurarea producţiei pentru export. Încep cu aceasta pentru că problema exportului este, în esenţă, problema producţiei, problema modului în care îşi desfăşoară activitatea fiecare întreprindere. De felul cum se desfăşoară această activitate depinde posibilitatea de a extinde sau nu activitatea noastră de comerţ exterior.

Din păcate, mai persistă la unii conducători din unităţile economice, precum şi la unii lucrători din întreprinderi, părerea că datorită lor este de a produce ca scop în sine, deci de a realiza orice, indiferent de calitate, de valoare. Or, trebuie să se înţeleagă bine că tot ceea ce se produce, indiferent în ce unitate, trebuie să satisfacă anumite necesităţi interne şi externe. Producţia trebuie să corespundă cerinţelor şi necesităţilor, atât ale consumatorilor interni, cât şi ale celor externi.

Toate unităţile producătoare trebuie să înţeleagă că poartă răspunderea deplină atât pentru realizarea la timp a producţiei, cât şi pentru buna ei calitate, pentru nivelul ei tehnic, şi, totodată, pentru valorificarea producţiei, inclusiv pe calea exportului. Ciclul producţiei nu se poate considera încheiat decît odată cu valorificarea

producţiei, cu alungarea ei la beneficiar, la consumator. Însă, asupra acestei probleme pentru că trebuie să fie clar fiecarei unităţi, tehnicienilor sau incineră de activitate să, de felul în care asigură produse corespunzătoare din toate punctele de vedere depind nivelul şi eficienţa comerţului nostru exterior. Nu putem admite producţie de dragul producţiei! Dacă produsele unei întreprinderi nu vor avea desfacere nici pe piaţa internă, nici pe cea internaţională, deci nu vor satisface cerinţele tot mai exigente ale consumatorilor interni şi externi, vom fi obligaţi să încetăm producţia respectivă, să închidem întreprinderea. Vreau ca asupra acestor probleme să existe claritate deplină! Fiecare trebuie să-şi înţeleagă răspunderea pentru că ridicarea veniturilor, a bunăstării depind de capacitatea de a produce la nivelul cerinţelor mereu crescînde din punct de vedere calitativ şi tehnic, atât pe plan intern, cât şi internaţional. Se mai întâmplă să vină cereri din partea unor miniştri, centrale şi întreprinderi de a se asigura fondul de retribuţie independent dacă se realizează sau nu producţia. Or, întreprinderea nu este societate de binefacere, societate de asistenţă socială! Întreprinderea este unitate de producţie şi nimeni nu poate fi retribuit decît în raport cu prevederile legale, pentru producţia realizată! Trebuie să spunem acest lucru clar în faţa oamenilor muncii, a întregului popor, pentru a schimba — începînd de sus şi pînă jos şi de jos pînă sus — mentalitatea greşită care mai persistă la unii tovarăşi. Chiar şi aici — din ceea ce am ascultat astăzi şi din ceea ce mi s-a spus că s-a vorbit ieri — s-a văzut că unii tovarăşi ridică problemele ca şi cum nu i-ar privi direct ce se întâmplă în întreprinderea în care lucrează, ca şi cînd cineva din afară trebuie să vină să le soluţioneze problemele. Dacă pornim de la principiul că răspunderea pentru întreaga activitate o au organele de conducere colectivă, începînd de la ministere pînă la întreprindere, este clar că acestea trebuie să soluţioneze toate problemele de care depinde buna desfăşurare a activităţii.

Noul plan cincinal pe care îl elaborăm — şi care urmoază a fi supus Congresului al XI-lea în toamna acestui an — porneşte de la necesitatea dezvoltării în continuare, în ritm intens, a industriei, a întregii economii. Aceasta presupune extinderea relaţiilor noastre economice internaţionale, a schimburilor comerciale, dezvoltarea mai accentuată a cooperării economice în producţie. Pentru a putea realiza programul de faurire a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, de ridicare a bunăstării materiale şi spirituale a întregului popor, trebuie să asigurăm industriei materii prime corespunzătoare şi o serie de alte produse, inclusiv

utilaje, şi din import. Dar pentru a putea realiza importul — care se prevede să crească destul de mult în următorul cincinal, aşa cum a sporit de altfel şi în cincinul actual — trebuie să asigurăm creşterea corespunzătoare a exportului de produse româneşti pe piaţa străină. Este necesar să punem accentul la export pe produsele care sînt mai mult solicitate şi care permit o bună valorificare a activităţii economice a întreprinderilor noastre.

Deci, dezvoltarea exportului este nu o dorinţă abstractă, ci o necesitate obiectivă pentru progresul economiei noastre naţionale. Desfăşurarea eficientă a comerţului exterior necesită o bună cunoaştere a situaţiei economice internaţionale, a pieţei mondiale, a tendinţelor şi perspectivelor ei, o adaptare rapidă a producţiei la cerinţele pieţei externe, ale partenerilor din diferite ţări. Şi în acest an, ca şi în anii trecuţi de altfel, în această direcţie s-au manifestat o serie de neajunsuri. Sînt lipsuri foarte serioase atât în ce priveşte cunoaşterea cerinţelor pieţei mondiale, cât şi, mai cu seamă, adaptarea rapidă a producţiei întreprinderilor româneşti la aceste cerinţe. În unele ministere şi întreprinderi se întîlneşte încă o atitudine refractară faţă de schimbările ce se produc pe piaţa internaţională, se acţionează cu mare încredinţă. Vorbind aici, tovarăşul de la „23 August” — o uzină veche şi de înaltă tehnicitate — a cerut să se asigure desfacerea produselor pe care uzina le fabrică de 20 de ani. Dar de ce acţionează cu atîta întîrziere uzina pentru însuşirea produselor noi, de ce compresoarele care trebuiau introduse în fabricaţie de cîţiva ani nu sînt însuşite nici acum în mod corespunzător? De ce acest colectiv de aproape 15 000 de muncitori şi ingineri de înaltă calificare nu acţionează mai rapid pentru a fabrica ceea ce solicită atât de mult industria românească şi piaţa străină? Au fost ocupate ani de zile capacităţi de înaltă tehnicitate cu producţia de remorci; în condiţiile de reducere a costurilor de foraj pentru a produce remorci ca să se raporteze că a crescut valoarea producţiei globale! Toate acestea arată mentalitatea retrogradă ce se mai întîlneşte în unele întreprinderi şi — de ce să nu spunem — chiar la ministerul respectiv care, timp de doi ani de zile, a târînat schimbarea producţiei de remorci de la această uzină de înaltă tehnicitate. Dar acest exemplu nu este singular. Unii tovarăşi cred că dacă şi-au însuşit o dată un produs, trebuie să-l fabrice pe vecie. Aici sînt miniştri, directori de centrale, lucrători din comerţul exterior, cadre de bază din economie. Ştiţi cu toţii că după 5—6 ani un utilaj, o maşină se învechesc. Tovarăşul de la Întreprinderea de Export de maşini şi tractoare din Braşov ne-a spus că ei însuşesc un motor pentru care au licenţa de acum 5 ani. Acest motor trebuia

să fie pus în producţie în 1970 sau în 1971, dar nici astăzi nu este realizat. Ni s-a spus: „am întocmit un plan pentru a grăbi punerea în producţie”. Dar cînd? După ce nu va mai fi cerut pe piaţa mondială? Cu o asemenea mentalitate, cu un asemenea ritm de înnoire a producţiei nu se poate asigura diversificarea exportului. Am dat aceste exemple pentru că construcţia de maşini reprezintă, sau trebuie să reprezinte, sectorul cel mai dinamic — şi la noi ca şi pe plan internaţional — al progresului tehnic, al revoluţiei tehnicoştiinţifice. Dar asemenea situaţii se întîlneş şi în metalurgie, în industria chimică, în industria usooară, şi în alte domenii. Întreprinderile de electronică acţionează, de asemenea, foarte încet în această privinţă. Producem şi acum aparatură de măsură şi control însoţită în urmă de 20 de ani. Practic, nu există ministere de unde să nu se poată da exemple în această privinţă. Să nu se înţeleagă de către cineva că asemenea lipsuri privesc doar ministerele sau întreprinderile citate. Este o mentalitate mai generală, careia trebuie să-i punem capăt cu hotărîre trecînd la o activitate în spirit nou în toate domeniile! Vom avea o constatare cu centralele industriale şi vom discuta atunci, în mod serios, aceste probleme. Am dorit numai să subliniez necesitatea cunoaşterii pieţei şi adaptării mai rapide la cerinţele ei. Înnoirea rapidă a producţiei este o condiţie fundamentală pentru un comerţ exterior eficient, pentru o bună cooperare internaţională, pentru dezvoltarea şi diversificarea relaţiilor economice mondiale, pentru participarea activă la diviziunea internaţională a muncii.

Rolul principal îl au, în această privinţă, cercetarea, introducerea în producţie a tehnicii şi tehnologiilor avansate. Am creat în ultimii 10 ani o largă reţea de institute de cercetare. Avem astăzi aproape 60 000 de lucrători în domeniul cercetării şi tehnologiei. Trebuie să spunem însă că nu ne putem declara satisfăcuţi de felul în care se acţionează pentru înnoirea producţiei în ritmurile şi la nivelul de exigenţă al pieţei mondiale.

Există încă, de asemenea, o atitudine birocratică în relaţiile cu partenerii străini. Şe răspunde uneori cu întîrziere cererilor şi sesizărilor partenerilor. Sînt destule cazuri cînd calitatea şi nivelul tehnic al producţiei lasă de dorit. Nu aş dori să revin iar la construcţia de maşini, că toate că aici sînt încă destule neajunsuri. M-aş referi însă la un sector unde calitatea nu ar mai trebui să fie o problemă, şi anume la confecţii. Este necesar să fie sporită exigenţa în producţia de confecţii, de tricotate, în general în industria usooară. Dacă nu sînt de un nivel calitativ înalt, nimeni nu o să cumpere produsele noastre doar pentru că sînt fabricate în Româ-

nia, chiar dacă, aşa cum se întîmplă din păcate, sînt vindute la preţuri mai mici. Problema calităţii produselor pentru export trebuie să fie o preocupare centrală a tuturor unităţilor noastre! Numai asigurînd produse de înalt nivel tehnic şi de calitate improprieabil vom putea extinde relaţiile noastre economice internaţionale. Fiecare muncitor, tehnician, inginer, conducătorul tuturor întreprinderilor şi ministerelor au datoria să se ocupe îndeaproape şi în mod permanent de ridicarea calităţii produselor. Se impun măsuri hotărîte în organizarea controlului calităţii, a nivelului tehnic, în înfăptuirea programului de introducere a tehnicii şi tehnologiei moderne în toate ramurile de activitate economică. Acestea sînt cerinţe obligatorii pentru desfăşurarea unei bune activităţi de comerţ exterior.

Referindu-mă la import, trebuie să spun că şi aici există o serie de lipsuri. Aş începe cu faptul că unele ministere, centrale şi întreprinderi pun încă pe primul plan importul; se zbat, alergă pe la organele de sinteză, inclusiv la Consiliul de Miniştri, chiar şi mai sus, pentru a rezolva în special importul. Din păcate, cunosc puţine cazuri cînd tovarăşii s-au zbatut să găsească soluţii pentru export.

Există o preocupare încă slabă pentru folosirea raţională a materialelor prime, materialelor şi altor produse din ţară. Toţi vor să importe produse de cea mai înaltă calitate din străinătate, la preţuri corespunzătoare, propunînd să exporte, în schimb, produse de calitate mondială, de a II-a şi a III-a. Din păcate, această atitudine se întîlneşte şi la unele organizaţii de comerţ exterior care, fiind create pentru export, au alunecat spre import, neglijînd realizarea exportului. Inclusiv unele societăţi comerciale mixte — create exclusiv pentru export — s-au transformat în societăţi de import. Pentru aceasta nu era nevoie să facem societăţi mixte, ca noi să trimitem în afară oameni; ştiţi foarte bine că pentru a-şi exporta produsele fiecare îşi trimite proprii reprezentanţi.

Este necesar să acordăm atenţia corespunzătoare problemelor importului, dar pe baza unui plan precis. Trebuie să mergem pe calea valorificării la maximum a resurselor proprii, a reducerii importului pentru a realiza un echilibru corespunzător între import şi export şi a asigura astfel echilibrarea balanţei de plăţi externe. Trebuie să intervenim o cotitură în atitudinea organelor economice faţă de import şi export. Să punem pe primul plan asigurarea produselor pentru export şi să intensificăm preocuparea pentru folosirea resurselor din ţară.

Observînd tendinţele ce se conturează pe plan internaţional, problemele noi apărute ca urmare a crizei de materii prime, a crizei de energie, deci de petrol, constatăm

că au crescut pe plaşa mondială cerinţele de utilaje complexe. Asigurarea de cooperare pe care le-am realizat cu un număr de ţări nu la bază locală exportul de maşini şi utilaje, de utilaje complexe, construcţia de către România a unor întreprinderi industriale în ţările respective. Aceasta pune, desigur, sarcini deosebit de mari în faţa celor două ministere conducerii tuturor întreprinderilor şi ministerelor au datoria să se ocupe îndeaproape şi în mod permanent de ridicarea calităţii produselor. Se impun măsuri hotărîte în organizarea controlului calităţii, a nivelului tehnic, în înfăptuirea programului de introducere a tehnicii şi tehnologiei moderne în toate ramurile de activitate economică. Acestea sînt cerinţe obligatorii pentru desfăşurarea unei bune activităţi de comerţ exterior.

Referindu-mă la import, trebuie să spun că şi aici există o serie de lipsuri. Aş începe cu faptul că unele ministere, centrale şi întreprinderi pun încă pe primul plan importul; se zbat, alergă pe la organele de sinteză, inclusiv la Consiliul de Miniştri, chiar şi mai sus, pentru a rezolva în special importul. Din păcate, cunosc puţine cazuri cînd tovarăşii s-au zbatut să găsească soluţii pentru export.

Există o preocupare încă slabă pentru folosirea raţională a materialelor prime, materialelor şi altor produse din ţară. Toţi vor să importe produse de cea mai înaltă calitate din străinătate, la preţuri corespunzătoare, propunînd să exporte, în schimb, produse de calitate mondială, de a II-a şi a III-a. Din păcate, această atitudine se întîlneşte şi la unele organizaţii de comerţ exterior care, fiind create pentru export, au alunecat spre import, neglijînd realizarea exportului. Inclusiv unele societăţi comerciale mixte — create exclusiv pentru export — s-au transformat în societăţi de import. Pentru aceasta nu era nevoie să facem societăţi mixte, ca noi să trimitem în afară oameni; ştiţi foarte bine că pentru a-şi exporta produsele fiecare îşi trimite proprii reprezentanţi.

Este necesar să acordăm atenţia corespunzătoare problemelor importului, dar pe baza unui plan precis. Trebuie să mergem pe calea valorificării la maximum a resurselor proprii, a reducerii importului pentru a realiza un echilibru corespunzător între import şi export şi a asigura astfel echilibrarea balanţei de plăţi externe. Trebuie să intervenim o cotitură în atitudinea organelor economice faţă de import şi export. Să punem pe primul plan asigurarea produselor pentru export şi să intensificăm preocuparea pentru folosirea resurselor din ţară.

Observînd tendinţele ce se conturează pe plan internaţional, problemele noi apărute ca urmare a crizei de materii prime, a crizei de energie, deci de petrol, constatăm

că au crescut pe plaşa mondială cerinţele de utilaje complexe. Asigurarea de cooperare pe care le-am realizat cu un număr de ţări nu la bază locală exportul de maşini şi utilaje, de utilaje complexe, construcţia de către România a unor întreprinderi industriale în ţările respective. Aceasta pune, desigur, sarcini deosebit de mari în faţa celor două ministere conducerii tuturor întreprinderilor şi ministerelor au datoria să se ocupe îndeaproape şi în mod permanent de ridicarea calităţii produselor. Se impun măsuri hotărîte în organizarea controlului calităţii, a nivelului tehnic, în înfăptuirea programului de introducere a tehnicii şi tehnologiei moderne în toate ramurile de activitate economică. Acestea sînt cerinţe obligatorii pentru desfăşurarea unei bune activităţi de comerţ exterior.

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

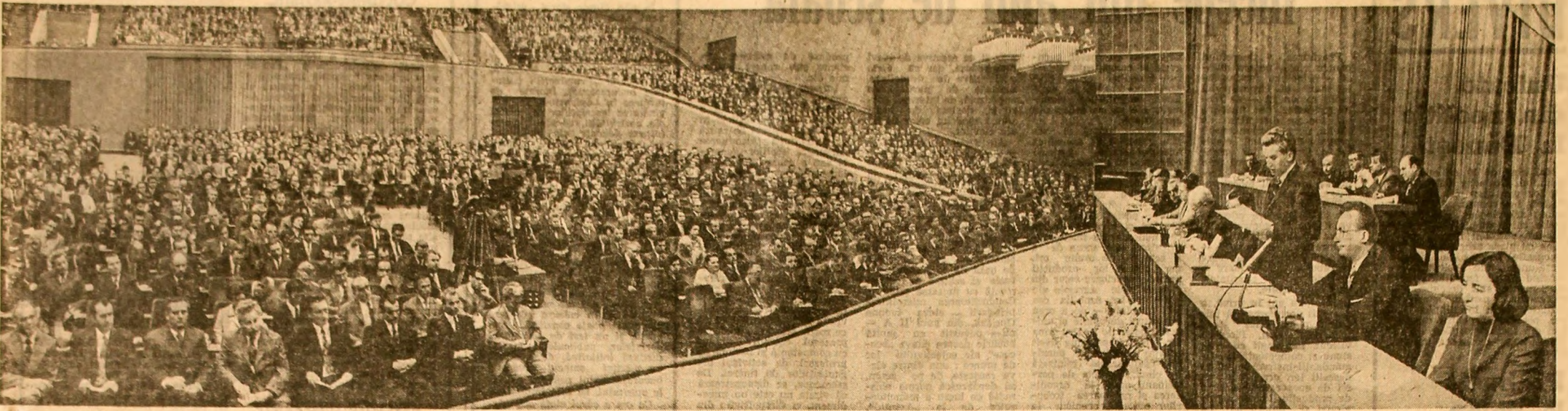
De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe produse bune? Activitatea unei agenţii, a unei întreprinderi de comerţ exterior nu trebuie să se reducă la a vinde cu orice preţ şi în orice împrejurări. Modul în care procedează comerciantul, lucrătorul din comerţul exterior, are un rol de mare importanţă în obţinerea unui preţ bun pe produsul exportat. Studind atent conjunctura economică internaţională, cerinţele şi tendinţele diferitelor pieţe, el trebuie să ştie cînd să vîndă şi cum să vîndă. În acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în unele întreprinderi de comerţ exterior de noi se manifestă încă o atitudine usooară, se mai întîlneş multă lăudăroşenie şi vorbărie şi chiar o slabă vigilenţă în ce priveşte problemele de serviciu. Trebuie sub capăt cu hotărîre unor asemenea stări de lucruri în întreprinderile de comerţ exterior! Importul şi exportul sînt o problemă de secret comercial, deci de secret de stat şi trebuie tratate ca atare!

Să fie clar că atunci cînd vorbim de eficienţă economică — fără a neglija că pe primul plan trebuie

lăre se pun şi în industria alimentară şi, practic, în toate sectoarele economice. Activitatea noastră de comerţ exterior este legată acum, şi în anii viitori, de schimbarea radicală a modului de a gândi, de trecerea la producţie de calitate care asigură valorificarea superioară a materialelor prime şi materialelor importînd materii prime. România nu-şi poate permite luxul să realizeze din aceste produse de calitate scăzută.

De aici decurge şi problema eficienţei economice a activităţii de comerţ exterior. Cunoaşterea cu toţii — s-a vorbit şi aici — că exportăm încă produse cu un curs de revenire necorespunzător. Desigur, realizarea unui bun curs de revenire, ridicarea eficienţei comerţului nostru exterior depind, în principal, aşa cum am mai spus, de producţie. Dar nu aş dori ca tovarăşii care lucrează în comerţul exterior, inclusiv în Ministerul Comerţului Exterior, să rămînă cu impresia că s-a făcut totul pentru buna valorificare a produselor româneşti. Se mai lucrează încă prin intermediari. O serie de probleme mai generale au fost, de asemenea, neglijate timp îndelungat; mă refer la unele probleme legate de acorduri, de „clauza naţiunii celei mai favorizate”, care, o anumită perioadă de timp, n-au constituit o preocupare centrală pentru găsirea soluţiilor corespunzătoare. Dar chiar şi acolo unde aceste probleme au fost soluţionate, întreprinderile noastre de comerţ exterior au continuat să vîndă uneori mai ieftin decît alţii exportatori. Îţi face impresia că ele consideră că trebuie să vîndă oricum, numai să vîndă. Şe ştie că românii au fost întotdeauna recunoscuţi ca buni comercianţi. Ei ştiau — ca să spunem — să scoată bani şi din piatră seacă. Atunci cum să nu scoată bani pe

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. a II-a)

Să stăie preocuparea de a produce mărfuri și servicii de înaltă tehnologie și calitate — avem în vedere și felul cum se face vânzarea, exportul. În această privință Ministerul Comerțului Exterior, întreprinderile de comerț exterior, toate ministerele — pentru că toate se ocupă astăzi de comerțul exterior — au o răspundere deosebit de mare. O eficiență scăzută a activității de comerț exterior are repercusiuni serioase asupra dezvoltării generale a economiei, ducând până la urmă la diminuarea venitului național, deci a mijloacelor necesare ridicării bunăstării întregului popor. Eficiența comerțului exterior depinde de prețurile la care sînt vîndute produsele noastre pe piețele străine, precum și de prețul la care cumpărăm produsele străine. De multe ori nu se caută piața cea mai profitabilă, se cumpără de unde se nimereste. Problema prețurilor la import și export este o problemă centrală a eficienței comerțului exterior. Ministerul Comerțului, celelalte ministere, organizațiile și întreprinderile de comerț exterior poartă întreaga răspundere pentru lipsurile de se manifestă în această privință, lor le incumbă, deci, și luarea măsurilor de remediere.

Nu trebuie să comparăm comerțul exterior cu relațiile comerciale din țară. Sînt două lucruri fundamentale deosebite. Pe piața mondială acționează principiul concurenței și trebuie să acționăm ca atare. Să facem totul pentru a asigura vânzarea la prețuri echitabile a produselor românești și pentru a importa, de asemenea, în condiții avantajoase, echitabile.

Ministerul Comerțului Exterior nu a folosit în suficientă măsură drepturile ce i s-au acordat prin lege, răspunderile încredințate, pentru exercitarea unui control temeinic, unitar în desfășurarea activității de comerț exterior. Am luat o serie de măsuri de îmbunătățire a situației. Cum am spus încă de la început, s-au obținut unele realizări, dar nu putem fi încă pe deplin mulțumiți. Măsurile de descentralizare a comerțului exterior, trecerea răspunderii asupra unor ministere, centrale, întreprinderi au fost în general bune; pe parcurs însă aceste măsuri s-au denaturat. S-a înțeles că răspunderea întreprinderii și a centralei pentru comerțul exterior înseamnă nu răspunderea conducerii întreprinderii, a conducerii centrale, ci crearea unor organisme aparte, care, în fapt, nici nu sînt în suficientă măsură conduse și îndrumate de organele respective. Cînd vorbim de răspunderea întreprinderii și a centralei pentru comerțul exterior avem în vedere că consiliul de conducere, comitetul oamenilor muncii trebuie să se preocupe de fabricarea și controlul producției necesare exportului și de urmărirea pînă la capăt a valorificării ei. Aceasta nu înseamnă că fiecare întreprindere trebuie să-și trimită reprezentanții în străinătate. Realizarea răspunderii în asigurarea producției pentru export și urmărirea desfășurării acesteia nu înseamnă crearea unei puzderii de organisme care să se concureze pe piața internațională. Dimpotrivă, această înseamnă îndrumare și coordonare unitară, sub controlul Ministerului de Comerț Exterior, al celorlalte ministere, realizarea activității de comerț exterior într-o formă cât mai concentrată. Consider că din acest punct de vedere s-au comis unele greșeli, unele abateri de la orientarea pe care am dat-o și trebuie aduse corectivele corespunzătoare.

Ținînd seama de marile sarcini ce stau în viitor în fața organizațiilor de comerț exterior, de lipsurile la care m-am referit, se impune să precizăm mai bine — dacă cumva lucrurile nu sînt încă suficient de clare — răspunderile întreprinderilor și centralelor. Acestea poartă în continuare întreaga răspundere pentru producția de export, care trebuie inclusă în plan. Într-un capitol separat, și urmăriți în mod distinct în cadrul întreprinderii sau centralei,

întreprinderea și centrala, inclusiv ultimul muncitor, au îndatorirea să cunoască cerințele de calitate și prețul la care trebuie vîndute produsele. Deci, întreprinderea, centrala, unitățile care produc pentru export poartă întreaga răspundere pentru asigurarea producției și urmărirea ei pînă la desfacere. În ce privește încheierea contractului și desfacerea produselor în afară, trebuie mers la concentrarea unităților de comerț exterior, care astăzi sînt prea numeroase. De altfel am și discutat această problemă zilele trecute. Avem în vedere o reducere substanțială a numărului acestor unități — în jur de 40 la sută — o mai mare concentrare a lor.

Trebuie, de asemenea, să precizăm mai bine rolul întreprinderilor de comerț exterior, răspunderile ce revin acestora atît în valorificarea corespunzătoare a produselor românești, cit și în importul echitabil și avantajos al produselor de care avem nevoie. În această privință ministerele continuă să poarte răspundere — fiecare în domeniul său de activitate. Fiecare minister, chiar dacă nu are în subordine directă întreprinderi de comerț exterior, are un departament de comerț exterior. El răspunde de realizarea producției pentru export, precum și de buna valorificare a acesteia pe piața mondială. Nimeni nu are dreptul să spună: „am dat producția, nu mă mai interesează!”. Din acest punct de vedere vreau să existe deplină claritate! La rîndul său, Ministerul Comerțului Exterior, căruia se propune să i se dea în subordine un număr mai mare de întreprinderi de comerț exterior — desigur cea mai mare parte a acestora vor rămîne în continuare la ministere — poartă răspunderea în fața partidului și statului pentru felul cum se desfășoară întreaga activitate de comerț exterior. Aceasta este, de altfel, înscris clar în Legea comerțului exterior; nu este ceva nou. Subliniez însă această idee pentru că Ministerul Comerțului Exterior nu și-a făcut — menționez a treia oară acest lucru — cum trebuie datoria în exercitarea controlului ferm asupra comerțului exterior, cînd uneori la anumite instanțe manifestate de subordonare a întreprinderilor — așa cum am înțeles-o de la început și doresc să o reamintesc din nou — înseamnă că Ministerul Comerțului Exterior exercită controlul asupra tuturor întreprinderilor de comerț exterior, că directorii generali, directorii, toate organele de conducere sînt obligate să raporteze Ministerului de Comerț Exterior despre activitatea de comerț exterior. Nimeni nu poate spune: „eu raportez numai ministerului de care aparțin”. Dubla subordonare înseamnă obligația de a raporta, de a cere sfatul și de a aplica directivele Ministerului Comerțului Exterior. Subliniez această idee pentru că din discuții am rămas cu impresia că în practică lucrurile nu stau așa. Mi s-a spus — nu știu dacă e un fenomen mai frecvent, mai general — că unii tovarăși, inclusiv directorii de întreprinderi de comerț exterior, s-au tem să informeze Ministerul Comerțului Exterior despre neajunsurile în munca de comerț exterior, ale ministerelor din care fac parte. Ce fel de atitudine este aceasta? Fiecare este un activist de partid și de stat! Se supără sau nu se supără ministrul, este o obligație legală, o îndatorire ca Ministerul Comerțului Exterior să fie informat despre situația existentă în acest domeniu în fiecare minister. Atunci cînd apar neajunsuri trebuie informat obligatoriu organul în a cărui dublă subordonare ești; acest lucru este înscris în lege. Eu văd aici și o lipsă de autoritate a Ministerului de Comerț Exterior, care s-a împicat cu această stare de lucruri, nu și-a făcut simțită prezența, nu și-a făcut deplin mulțumitor. Este necesar ca și în acest domeniu să aducem mai multă claritate, să introducem mai multă ordine. Se poate spune că în ce privește societățile mixte de producție, în legislația noastră există prevederi bune. Aceste societăți sînt create cu foarte mare atenție, urmărindu-se asigurarea

unei eficiențe corespunzătoare. În ce privește societățile mixte comerciale, mi se pare că — mai cu seamă în cazul celor create mai de mult — nu toate și-au dovedit eficacitatea. Este necesar ca aceste societăți să fie restructurate. La unele trebuie să renunțăm, iar pe altele să le transformăm în societăți comerciale viabile. Am analizat acum două zile aceste probleme la comisia de partid a cooperării internaționale și am stabilit un șir de măsuri ce urmează să fie discutate în conducerea ministerelor. Cred că va trebui să renunțăm la orientarea de pînă acum de a crea societăți mixte comerciale cu profil îngust. De ce, de exemplu, dacă avem o societate chimică în străinătate, aceasta nu poate vinde și alte produse?

Am trimis pe unii să vîndă îngrășăminte, pe alții să vîndă fibre, pe alții tractoare, pe alții aparate de radio. Oare nu putem crea societăți comerciale cărora să le dăm sarcina de a vinde o gamă cit mai largă de produse? Avînd un profil mai larg, ele vor avea și o altă perspectivă și alte posibilități de a acționa. Desigur, acestea presupune în primul rînd să analizăm condițiile pieței, pentru a vedea dacă produsele noastre sînt cu adevărat necesare și apoi să organizăm societăți, să trimitem oamenii să facă comerț. Am în vedere să trimitem oameni realmente prieteni, nu pe cei care au sprijin în minister, la direcțiile de personal sau în altă parte. (Aplauze, aplauze). Nu am creat aceste societăți pentru a-i plasa pe cei ce doresc să trăiască în străinătate! (VII aplauze). Trebuie să trimitem oameni hotărîți să servească interesele economiei, ale poporului român, oameni care știu, în același timp, să facă comerț! Comerțul este o specialitate, el nu poate fi practicat decît de persoane care au competența necesară și cărora le place să desfășoare această activitate. Trebuie să alegem bine oamenii pentru această muncă, nu să-i luăm la întîmplare.

Ținînd seama de cerințele cooperării în producție, am luat măsuri de creare a unor organisme speciale; cred însă că și aici trebuie să introducem mai multă claritate. Răspunderea pentru operare trebuie să o aibă consiliul de conducere al ministerului, al centralei și nu un organism sau un aparat aparte. Analiza activității de cooperare — comercială și în producție — trebuie făcută de conducerea ministerului și a centralei.

În ce privește organizațiile de comerț exterior, cred că ele trebuie să fie angajate direct în problemele de cooperare internațională. Pentru aceasta nu trebuie să mai facem alte organisme. De ce organizația care se ocupă de importul utilajului complex la chimie nu se poate ocupa și de exportul utilajului chimic complex? Dacă știe să ceară, ea trebuie să știe și să ofere. Apare necesar ca în întreprinderile de comerț exterior să se treacă și la activitatea de cooperare în producție. Se va realiza astfel o mai bună legătură între import și export. Această lucră este valabilă și pentru Ministerul Comerțului Exterior, care, de altfel, a și primit această sarcină. El va trebui să ia toate măsurile pentru a asigura organizarea și îndrumarea corespunzătoare a activității de cooperare internațională în producție, pentru care poartă răspunderea principală.

Stimați tovarăși,

Doresc în continuare să mă refer la problemele legate de realizarea cooperării în producție cu alte țări. Cu toții știm că dezvoltarea economiei naționale în ritm intens, precum și extinderea activității economice internaționale depind nu numai de exportul și importul obișnuit de mărfuri, ci și de trecerea la noi forme de relații, de desfășurarea cooperării în producție — tot mai importantă atît în relațiile cu țările socialiste, cit și cu celelalte state. În această privință avem o serie de hotărîri, de programe; din păcate, pentru realizarea lor s-a făcut încă puțin. Am creat o serie de societăți mixte — unele din ele au dat rezultate, altele, mai cu seamă cele cu activitate comercială, nu sînt pe deplin mulțumitoare. Este necesar ca și în acest domeniu să aducem mai multă claritate, să introducem mai multă ordine. Se poate spune că în ce privește societățile mixte de producție, în legislația noastră există prevederi bune. Aceste societăți sînt create cu foarte mare atenție, urmărindu-se asigurarea

unei eficiențe corespunzătoare. În ce privește societățile mixte comerciale, mi se pare că — mai cu seamă în cazul celor create mai de mult — nu toate și-au dovedit eficacitatea. Este necesar ca aceste societăți să fie restructurate. La unele trebuie să renunțăm, iar pe altele să le transformăm în societăți comerciale viabile. Am analizat acum două zile aceste probleme la comisia de partid a cooperării internaționale și am stabilit un șir de măsuri ce urmează să fie discutate în conducerea ministerelor. Cred că va trebui să renunțăm la orientarea de pînă acum de a crea societăți mixte comerciale cu profil îngust. De ce, de exemplu, dacă avem o societate chimică în străinătate, aceasta nu poate vinde și alte produse?

Am trimis pe unii să vîndă îngrășăminte, pe alții să vîndă fibre, pe alții tractoare, pe alții aparate de radio. Oare nu putem crea societăți comerciale cărora să le dăm sarcina de a vinde o gamă cit mai largă de produse? Avînd un profil mai larg, ele vor avea și o altă perspectivă și alte posibilități de a acționa. Desigur, acestea presupune în primul rînd să analizăm condițiile pieței, pentru a vedea dacă produsele noastre sînt cu adevărat necesare și apoi să organizăm societăți, să trimitem oamenii să facă comerț. Am în vedere să trimitem oameni realmente prieteni, nu pe cei care au sprijin în minister, la direcțiile de personal sau în altă parte. (Aplauze, aplauze). Nu am creat aceste societăți pentru a-i plasa pe cei ce doresc să trăiască în străinătate! (VII aplauze). Trebuie să trimitem oameni hotărîți să servească interesele economiei, ale poporului român, oameni care știu, în același timp, să facă comerț! Comerțul este o specialitate, el nu poate fi practicat decît de persoane care au competența necesară și cărora le place să desfășoare această activitate. Trebuie să alegem bine oamenii pentru această muncă, nu să-i luăm la întîmplare.

Ținînd seama de cerințele cooperării în producție, am luat măsuri de creare a unor organisme speciale; cred însă că și aici trebuie să introducem mai multă claritate. Răspunderea pentru operare trebuie să o aibă consiliul de conducere al ministerului, al centralei și nu un organism sau un aparat aparte. Analiza activității de cooperare — comercială și în producție — trebuie făcută de conducerea ministerului și a centralei.

În ce privește organizațiile de comerț exterior, cred că ele trebuie să fie angajate direct în problemele de cooperare internațională. Pentru aceasta nu trebuie să mai facem alte organisme. De ce organizația care se ocupă de importul utilajului complex la chimie nu se poate ocupa și de exportul utilajului chimic complex? Dacă știe să ceară, ea trebuie să știe și să ofere. Apare necesar ca în întreprinderile de comerț exterior să se treacă și la activitatea de cooperare în producție. Se va realiza astfel o mai bună legătură între import și export. Această lucră este valabilă și pentru Ministerul Comerțului Exterior, care, de altfel, a și primit această sarcină. El va trebui să ia toate măsurile pentru a asigura organizarea și îndrumarea corespunzătoare a activității de cooperare internațională în producție, pentru care poartă răspunderea principală.

Se impune să ne gîndim la o mai bună îndrumare și conducere a societăților mixte, și din țară, dar mai cu seamă din străinătate. Aceste societăți au început să se înmulțească, iar în viitor numărul lor va crește și mai mult. Este necesar ca în cadrul planului fiecărei ministere să existe un capitol distinct privind cooperarea internațională. Să urmărim cooperarea în străinătate așa cum urmărim producția întreprinderilor proprii din țară. Desigur, să avem grijă ca partea de producție ce revine României să vină în țară și să fie folosită în mod corespunzător. Același lucru trebuie făcut și din punct de vedere financiar, al chel-

tuielilor angajate de societățile mixte. În cazul în care se propun cheltuieli prea mari trebuie să intervenim. Reprezentanții noștri nu trebuie să admită cheltuieli ce depășesc posibilitățile — așa cum s-a întîmplat în unele cazuri. Ei trebuie să asigure încasarea veniturilor, a beneficiilor, în raport cu înțelegerile pe baza cărora s-a creat societatea mixtă și cu partea de capital pe care o deținem în întreprinderea respectivă. Toate aceste venituri trebuie înscrise într-un capitol separat în bugetul de stat și urmăriți ca și cele din țară, pentru că ele fac parte din produsul social, din venitul nostru național. În felul acesta concepem activitatea de cooperare internațională, activitatea societăților mixte de orice fel, atît din străinătate, cit și din țară.

Doresc să atrag încă o dată atenția asupra necesității extinderii și concretizării mai bune a cooperării în producție cu țările socialiste. Avem în vedere ca, în cursul acestui an, să trecem de la liste de probleme la realizarea unor cooperări concrete în producție, contribuind în felul acesta la realizarea „Programului complex”, la adoptarea căruia am participat în C.A.E.R., la dezvoltarea colaborării economice, inclusiv a cooperării în producție a țării socialiste. Să acționăm pentru formarea de societăți mixte, bazate pe principiile egalității și avantajului reciproc, în sensul înscris în „Programul complex”, astfel ca ele să contribuie la progresul fiecărei țări socialiste, la accelerarea procesului de egalizare a nivelului de dezvoltare economică a țărilor socialiste — una din condițiile principale ale afirmării superiorității socialismului în fiecare țară și pe plan internațional. De asemenea, va trebui să dezvoltăm cooperarea și cu țările socialiste care nu sînt membre ale C.A.E.R., să ne preocupăm de realizarea unor acțiuni concrete de cooperare care să ducă la extinderea relațiilor noastre și să contribuie la consolidarea dezvoltării socialiste din fiecare țară, la afirmarea forței socialismului pe plan mondial.

O atenție deosebită trebuie să acordăm cooperării cu țările în curs de dezvoltare. Avem începuturi bune în această privință care trebuie continuate cu fermitate. Realizarea în bune condiții a societăților mixte, a înțelegerilor de cooperare încheiate, trecerea la desfășurarea unor noi acțiuni în diferite domenii au o mare importanță economică atît pentru România cit și pentru țările respective, contribuind la mersul lor mai rapid înainte pe calea dezvoltării economico-sociale independente. Aceasta are și o mare importanță politică pentru afirmarea principiilor și relațiilor noi pe arena mondială, pentru instaurarea unor raporturi de echitate între statele lumii.

Vom continua să extindem relațiile de cooperare cu țările capitaliste dezvoltate, inclusiv în domeniul creării de societăți mixte în România, în condițiile prevăzute de lege. Aceasta permite o intențificarea a participării la diviziunea internațională a muncii, aceeași lucră este valabilă și pentru Ministerul Comerțului Exterior, care, de altfel, a și primit această sarcină. El va trebui să ia toate măsurile pentru a asigura organizarea și îndrumarea corespunzătoare a activității de cooperare internațională în producție, pentru care poartă răspunderea principală.

Stimați tovarăși,

Doresc să vă prezint atît realizările, cit și neajunsurile, s-au făcut multe critici îndreptate — deși ele nu au fost întotdeauna îndreptate spre direcția principală. S-a luat și poziție autocritică față de neajunsurile și lipsurile manifestate. Trebuie să spun însă că nu putem fi pe deplin mulțumiți de felul cum unii tovarăși și-au analizat lipsurile și neajunsurile proprii. Sperăm că aceasta se va remedia în continuare, în cadrul organizațiilor de partid, al adunărilor generale ale oamenilor muncii, în discuțiile cu lucrătorii din toate compartimentele și organizațiile de comerț exterior.

S-au prezentat atît realizările, cit și neajunsurile, s-au făcut multe critici îndreptate — deși ele nu au fost întotdeauna îndreptate spre direcția principală. S-a luat și poziție autocritică față de neajunsurile și lipsurile manifestate. Trebuie să spun însă că nu putem fi pe deplin mulțumiți de felul cum unii tovarăși și-au analizat lipsurile și neajunsurile proprii. Sperăm că aceasta se va remedia în continuare, în cadrul organizațiilor de partid, al adunărilor generale ale oamenilor muncii, în discuțiile cu lucrătorii din toate compartimentele și organizațiile de comerț exterior.

S-au făcut o serie de propuneri, atît în plen, cit mai cu seamă în comisiile de lucru. Ele se impun a fi analizate cu seriozitate și răspundere, trecîndu-se pe baza lor la întocmirea unui program concret de măsuri în vederea lichidării neajunsurilor, îmbunătățirii activității de comerț exterior, înfăptuirii în viață a sarcinilor puse de partid și guvern în fața tuturor organizațiilor și compartimentelor de comerț exterior.

Este necesar să se acționeze pentru creșterea spiritului de răspundere, pentru întărirea disciplinei și sporirea operativității în activitatea tuturor organismelor de comerț exterior. Consider că o atenție deosebită trebuie acordată măsurilor de ridicare a nivelului de cunoștințe profesionale și politice ale lucrătorilor din comerțul exterior. Programul de reciclare stabilit de conducerea de partid și de stat trebuie să se bucură de mai multă atenție, inclusiv măsurile pentru mai buna cunoaștere a problemelor legislației internaționale, a dreptului comercial internațional, de care depinde desfășurarea în condiții corespunzătoare a activității de comerț exterior. De altfel, se pare că va fi necesar să vedem și să aducem îmbunătățiri felului în care se predau aceste discipline la Academia de științe economice, inclusiv la cursurile speciale de pregătire a lucrătorilor pentru comerțul exterior.

În acest an aniversăm trei decenii de la eliberarea țării de sub dominația hiteristă și va avea loc al XI-lea Congres al partidului — eveniment de mare importanță în viața poporului nostru. Aș dori să exprim convingerea conducerii partidului și statului că, așa cum toți oamenii muncii acționează pentru a întîmpla aceste evenimente cu succes deosebite în realizarea planului cincinal, și lucrătorii din unitățile comerțului exterior vor face totul pentru a-și îndeplini în mod exemplar sarcinile de mare răspundere ce le revin. Sînt încredințat că ei vor asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a activității de comerț exterior, contribuind pe această cale la înfăptuirea cu succes a planului cincinal înainte de termen, la crearea condițiilor pentru trecerea la realizarea cu succes a prevederilor viitorului cincinal. (Aplauze puternice).

Este necesar ca organele și organizațiile noastre de partid, comitetele județene și orașenești, organizațiile de partid din întreprinderile de comerț exterior să-și îndeplinească în bune condiții sarcinile pe care le au, pentru a contribui la îmbunătățirea rapidă a activității în acest important domeniu economic. Doresc să exprim convingerea partidului, a conducerii de partid, că comitetele județene de partid, organizațiile de partid din unitățile comerțului exterior își vor îndeplini cu cinste rolul de mare răspundere ce le revine în acest sector de activitate.

Cu această convingere, doresc să urez tuturor celor prezenți la această consfătuire, tuturor comunistilor și lucrătorilor din unitățile și compartimentele de comerț exterior succes tot mai mari în activitatea lor, multă sănătate și fericire!

(Aplauze puternice, îndelungate. Se scandează: „Ceaușescu—P.C.R.”. Asistența ovalonează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

Consfătuirea activului de bază din sectorul comerțului exterior a dezbătut un lung șir de probleme.

Exelenței Sale Domnul NICOLAE CEAUȘESCU

Vă rog să primiți mulțumirile pe care, în numele poporului togolez și al guvernului său, am onoare să le adresez...

General GNASSINGBE EYADEMA Președintele Republicii Togo

Întrevederi ale ministrului federal al comerțului din R. F. Nigeria

Vineri după-amiază, Ion Păun, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale...

În cursul întâlnirii pe care o întreprinde în țara noastră...

Vizitele reprezentantului Republicii Ciad

Muzeul de istorie al partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice în România...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Actualitatea la fotbal

Semifinalele „Cupelor României” se dispută la 22 mai - Aseară au fost stabilite meciurile și terenurile neutre de joc...

La sediul F.R.F. au avut loc aseară tragerile la sorti a meciurilor semifinalele „Cupelor României”...

IN CITEVA RINDURI

CICLISM. - A 10-a etapă a „Curselor păcii” (Leipzig și Karl Marx-Stadt) a revenit la sprint polonezului Stanisław Szozda...

AZI ȘI MIINE

Etapă a 23-a a campionatului divizion A la fotbal a debutat azi la Cluj cu meciul dintre echipa locală C.F.R. și lidera clasamentului...

O nouă formă de asigurare la ADAS

Printre riscurile cu care se confruntă un șofer profesionist dintr-o organizație socialistă sau unitate cooperatistă este și aceea de a fi pus în nedreapta situație de a provoca, din vina lui, o pagubă către o terță persoană...

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Vineri a avut loc plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție...

În acest cadru s-a dezbătut pe larg stadiul îndeplinirii sarcinilor toantă agriculturii cooperatiste cu proiectul Constituției...

Analiza rezultatelor activității economico-financiare a unităților agricole cooperatiste pe anul 1973 și pe primul trimestru al acestui an...

În cadrul lucrărilor a fost prezentată activitatea financiar-gestionară a Casei de pensii și asigurări sociale a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție...

Plenara U.N.C.A.P. a desemnat delegații Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție la Congresul Frontului Unității Socialiste...

Încheierea lucrărilor a luat cuvântul tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cronica zilei

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Mănușescu, a primit o telegramă de felicitare...

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Mănușescu, a primit o telegramă de felicitare...

Ion M. Nicolae, adjunct al ministrului industriei chimice, și R. Janssen, președintele Federației Industriilor chimice din Belgia...

În cursul după-amiezii, R. Janssen a părăsit Capitala.

Vineri după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Societății de Semănări Rosie din Turcia...

Delegația a fost întâmpinată la soseala de general-colonel Mihail Bura, președintele Societății de Cruce Roșie din Republica Socialistă România...

După un turneu întreprins în mai multe orașe din țara noastră, ansamblul de cîntece și dansuri „Lucnica” din Republica Socialistă Cehoslovacă...

Rogălia și varietatea repertoriului, alături de cîntece și dansuri reprezentative din folclorul cehoslovac...

Au asistat Ion Jinga, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste...

În sala Dalles din Capitală, vineri a avut loc vernisajul expoziției „Pictori și sculptori elvețieni contemporani”...

La vernisaj au participat Ion Dodu Bălan, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste...

Au fost prezenți Pierre-Henry Aubert, ambasadorul Elveției, și alți șefi de misiuni diplomatice acreditați la București.

vremea

Tempul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 mai. În țara noastră, vremea va fi ușor instabilă...

LOTO

NUMERELE EXTRAȘI LA TRAGEREA DIN 17 MAI 1974. EXTRAGEREA I: 33 83 50 30 82 50 89 21 2

„LE MONDE”

Sub titlul „Poluarea internațională progresează. Pentru oxidul de sulf nu există frontiere”...

Un larg domeniu de dezvoltare a cooperării internaționale

aflate de cealaltă parte a Mării Nordului. La rîndul lor, englezii s-au dezvoltat. Poate Ruhrul s-a vinovat...

„DER SPIEGEL”

Secretele mumiilor vechilor incași. În ce măsură cunoașterea bolilor ce-i afectau pe oamenii de cîrmă...

Medicina modernă scruțează... trecutul

analizarea mumiilor este mult mai edificatoare, mai ales atunci cînd pielea și vasele sanguine sînt bine păstrate...

Arheologii și medicii s-au ocupat

de a studia și de a trata mumiile. În acest scop, arheologii și medicii s-au ocupat de a studia și de a trata mumiile...

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

R. P. D. COREEANĂ

TIMPUL SE CONDENSEAZĂ PE ȘANTIERE...

„Coșul fabricii trebuie să aibă înălțimea de 30 metri, înălțimea înălțimii pentru construirea lui era de 43 de zile...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

„Este înconștient că o industrie socialistă avansată...

